

[Foged.]

ærede finansminister finder det urealistisk, at oppositionen foreslår skatnedsættelser uden direkte forslag om tilsvarende besparelser, kan oppositionen med samme ret finde det urimeligt, at regeringen gang på gang forelægger folketinget udgiftsforslag uden at foreslå tilsvarende dækning, og det er jo sket ikke én, men mange gange inden for det sidste par år.

Den højtærede finansministers vægring ved at give et positivt tilsagn bunder udelukkende i, at alle forslag fra oppositionens side formodes at have et liberalt præg, hvorfor de ikke skal nyde fremme, medens regeringens egne forslag bestandig peger mod statens stedse større og større indflydelse, derved fremmer den socialistiske indflydelse på hele erhvervslivet og derfor vil nyde fremme, så længe vi har den nuværende regering.

Jeg har ikke omtalt de enkelte afsnits opbygning og skal kun ganske kort resumere disse, da de er udførligt omtalt i fremsættelsestalen af det ærede medlem hr. Poul Møller og også har været nævnt i dag. De er enkle og let overskuelige. For hver person indføres et skattefrit fradrag på 2 500 kr. Hertil kommer et fradrag på 1 000 kr. pr. barn indtil dets fyldte 22. år, for udearbejdende hustruers vedkommende yderligere et fradrag på 1 000 kr. Efter disse fradrag fremkommer skalaindkomsten, hvoraf indkomstskatten til staten beregnes. Skattens højde er foreslået til 20 pct. af skalaindkomsten.

Forslaget indebærer, at 90-95 pct. af alle skatteydere bliver beskattet med denne procent. Virkningen heraf vil utvivlsomt blive mere privat initiativ, øget privat investering og mere privat opsparing, og vi må håbe, at der deraf også følger mindre arbejdsløshed; i mange tilfælde vil der også blive mindre administration.

For yderligere at opfordre til opsparing foreslås det skattefrie beløb for forsikring og opsparing forhøjet fra 1 000 kr. efter nugældende lov til 1 500 kr. Og for at private sociale hjælpeorganisationer kan få mulighed for øget privat støtte, foreslås en vis skattefrihed for beløb, der bortskænkes til sådanne formål.

Når forslaget derudover indfører fradragsret for forudbetalt skat, bliver der skabt

mulighed for i særlig gunstige indkomstår at betale skat straks med ret til fradrag som for allerede forfaldne skatter. Vi opnår på denne måde efter et frivilligt system og uden yderligere administration, at indføre en form for skat ved kilden. Jeg hørte i dag, at det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen arbejdede i den retning, altså for skat ved kilden. Det gør vi ikke; men hvis vi får denne bestemmelse om forudbetaling af skat, vil de enkelte på den måde kunne blive beskattet i det samme år, som de tjener pengene, og det vil være en lempeligere form end at indføre skat ved kilden for alle borgere, herunder erhvervsdrivende.

Ud over disse bemærkninger vil jeg gerne fremføre nogle mere almene betragtninger:

Vi lever i en mærkelig økonomisk verden. Vi øver finansiell barmhjertighed — og med rette — over for økonomisk dårligt stillede, og vi strækker denne barmhjertighed videre og videre år for år, men når borgere, som ikke har sådan hjælp behov, i stedet ved flittig indsats når op på at tjene over 12 000 à 14 000 kr. i skattepligtig indkomst, så hører barmhjertigheden op, så indfører vi progressive skatteskalaer, der lammer de dygtigste i samfundet, dem, der kunne skabe nye arbejdspladser til den stedse stigende befolkningsmasse, om vi ikke var så økonomisk sadistiske.

Finansministre — det er vel ikke alene i Danmark, det er vist også andre steder — har det åbenbart som en knækket grammofonplade, der gentager ordene: staten skal sikres, staten skal sikres — staten skal sikres — tilsyneladende uden tanke for, om de enkelte love rammer den enkelte stræbsomme borger.

Lad folk være i fred, det er vist en sætning, vi har hørt før. Sådant lød det fra ordføreren for Danmarks retsforbund gennem radioen ind i stuen før sidste valg. Og hvad er der så sket siden da? Endnu højere skatter er resultatet, endnu højere skatter uden hensyn til indkomst, og for tiden behandler vi et forslag om ændring af kommunalbeskatningen, der er udformet af en minister udgået fra Danmarks retsforbund. Dette forslag griber endnu dybere i stræbsomme borgeres lommer, idet der hermed indføres en endnu stærkere progressiv skala for kommuneskat, end der tidligere har rådet.